

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 101. Cardinalis de Ambasia obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

accipiunt, demum vero recta Veronam contendunt. Veneti interea, cum viribus suis diffisi urbem tueri posse desperarent, continuo pedem referebant, unde Vicentini nequidem obsidionis initium sustinentes, missis ad Anhaltensem Comitem clavibus, urbem dederunt. Equidem Comes cunctos incolas, ipsosque præsi-diariorum jugulari decreverat, præsi-dii Germanici anno priori ab eis expulsi injuriam ulturus; ast Marescallus Calvimontius magis humanus, miseris vitæ gratiam exoravit: hi tamen, quamvis urbis suæ deprædationem centum aureorum millibus redemissent, mediamque hujus summæ partem mox numerassent, nihilominus eorum domus exspoliatae fuerunt, imo & illi, qui in quadam caverna prope urbem primo Victorum furori sese subduxerant, fumo suffocati perierunt, Germanis ad cavernæ ostium ignem succendentibus.

Sæcul. XVI.
A.C. 1510.

§. CI.

Cardinalis de Ambasia obitus.

Parta hac victoria, potissima Germanorum pars deficiente ære militari signa deserebat; unde Calvimontius Patavina obsidione frustratus, nonnisi Leoniacum cingere poterat, quod etiam subegit, hac urbe interjecta Vicentinis aditum

*Petr. de Ang. epist. 338.
Vita Card. Amb. apud Bayard. c. 40.*

I 5 ad

Sæcul. XVI. ad Ferrarienses & Brixienſes intercluſurus: paucis vero poſt diebus arcem quoque

A.C. 1510

Marian. lib.

29. n. 101.

Cl. Seyſell.

vit. Ludov.

XII.

Ciacon in

Jul. II.

occupavit. Ibi Calvimontius Cardinalis

Ambaſiani patruſi ſui obitum percepit, tri-

ſte prorfus familiæ ſuæ fatum, ſpectata

vero temporis, quo contigerat, viciffitu-

dine longe funeſtius ipſi Galliarum Regno

accidit. Is equidem nonniſi mediocri

præditus erat ingenii acie, ſcientiæ ta-

men defectum ſupplebat virtutum emi-

nentia. Excellebat enim ſumma animi

æquitate, qua pacate opportunum rem

aggrediendi tempus præſtolari noverat,

nilque factu difficile reputabat, quam illud

quod a nemine fieri poterat. Mortuus eſt

Spon. ad an.

1510. n. 4.

Lugduni die vigefima quinta Maji (*) in

Cæleſtinorum monaſterio annos natus

quingenta. Præcipue in eo commen-

datur, quod ipſe, quamvis ſumma in Regno

valeret auctoritate, ac primi Miniſtri di-

gnitate ac ſpeciali Regis favore inſignis

eſſet, proin ad plura, eaque ampliffima

quæque beneficia aditum ſibi pandere po-

tuiſſet, nihilominus ſola Archiepiſcopali

Eccleſia ſua contentus viveret; hujus Vi-

ri ſuaſu Rex Rothomagenſe tribunal, quod

Scacarium Normanni vocabant, cujuſque

jurisdictione antea urbs regebatur, in Par-

lamen-

(*) *Perperam Odoricus Raynaldus, Onu-*
phrius, & Cabrera hujus Cardinalis obitum ad
annum ſequentem rejiciunt.

lamentum perpetuo stabilitum commuta- Sæcul. XVI.
 vit; præterea Ambasiani munificentiæ A.C. 1510.
 urbs fontibus, campanis, foris, pluri-
 busque aliis ædificiis exornata fuit; non
 nisi tertiam Ecclesiæ suæ reddituum par-
 tem sibi vendicabat, ceteris duabus, jux-
 ta veterum Canonum morem, pauperi-
 bus, ac fabricæ Ecclesiæ relictis. Nec
 tamen propterea templa ornare, mona-
 steria condere, Xenodochia ditare neg-
 lexit, & ut paucis cuncta dicam, omnia
 pietatis exercitia promovit, quæ ad glo-
 riæ divinæ incrementum, & gregis sui
 sibi semper carissimi emolumentum con-
 ferre censebat.

Ferunt, eum nunquam a Rege Do-
 mino suo gratiam petiisse, ea vero dun-
 taxat acceptasse munera, quæ si recu-
 sasset, Regis indignationem incurrere vere-
 batur. Summopere Viros scientiarum lau-
 declaros fovebat, & quamvis ambitionem
 suam, qua aperto studio ad Pontificatus
 fastigium adspirabat, haud dissimulare po-
 tuerit, palam tamen professus est, se ideo
 Papatum appetere, ut præter Regis sui
 commodum, quod promovere unice in-
 tendisset, etiam restaurandis Clericorum
 moribus, ac innumeris abusibus ab Ec-
 clesia eliminandis, quibus opportuno re-
 medio occurrere summi Pontifices negle-
 xissent, omnibus viribus adlaborare pos-
 set.

Sæcul. XVI. set (*). Verum de Viro hoc non eadem
A.C. 1510. erat omnibus opinio. Ceterum haud
omittamus singulare animi ejus a quæ-
stus studio alieni specimen; cum enim vir
nobilis quidam patria Normannus posses-
sionem haberet nemori Gallionæo ad Ec-
clesiam Rothomagensem pertinenti con-
tiguam, Cardinali proposuit, se,
cum egestate laboraret, illam ei vili pre-
tio venditurum, ut ex redacta pecunia
dotem filiæ nubili constitueret. Enimve-
ro quisunque alius fors adeo opportu-
namprehendisset occasionem; ast Archie-
piscopus rationem oblatæ venditionis e-
doctus, prædium huic Nobili intactum
reliquit, summam vero pecuniæ, quanta
collocandæ nuptui filiæ satis esset, eidem
sine scenore numerari fecit. Præterea ex
suis supremæ voluntatis tabulis luculen-
tum charitatis, atque animi a propinquo-
rum affectu alieni exemplum elucet, il-
lis quippe auctor fuit, ut nunquam sese
publicis ingererent regni negotiis, ne ho-
noris, ac conscientiæ suæ discrimen sub-
eant; doluit summopere, semetipsum his-
ce negotiis illud tempus consecrasse, quod
tamen ovium suarum institutioni impen-
dere

(*). Paulo ante Continuator in Julio Papa
acriter carpebat hanc ambitionem, cui tamen
nunc allata excusatio magis accommodari po-
tuisset, quam Ambasiano Cardinali.

dere debuisset. Cor ejus depositum fuit Lugduni in Ecclesia Coelestinorum, ubi ad latus dextrum aræ Principis hodie vera illius effigies visitur: Cadaver autem Rothomagum delatum jacet in tumulo retro ad chorum templi Cathedralis, ibique Epitaphium quatuor versibus latinis expressum hodieum legitur (*). Ipse quoque Ludovicus Rex illius exequias præsentia sua honorabat, Viri jacturam non sine magno luctu deplorans. Ejus obitu diffidia Papam inter & Regem componenda continuo credebantur, Julius vero non modicam exinde concepit lætitiā, eamque adeo dissimulare non poterat, ut illam etiam coram Oratore Veneto testatam faceret.

Sæcul. XVI.
A. C. 1510.

Bembol 10.
Mezer. Synop chron.
vit.
Lud XII.
t. 4. p. 171.

§. CII.

Papa relictas Cardinalis pecunias sibi vendicans.

Ceterum ex hujus Cardinalis morte jur-
giis Ludovici Regis adversus Ponti-
ficem novum accessit augmentum; Am-
basianus enim, ut fertur, trecenta ferme
aureo-

Belcar. rer.
Gallic. l. 12.
num 3.

(*) Hæc Inscriptio ita sonat:

Pastor eram Cleri, populi Pater, aurea sese
lilia subdebant, Quercus & ipsa mihi.
Mortuus en jaceo, morte extinguuntur honores,
At virtus mortis nescia, morte viget.